

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 57. Commemoratio Defunctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

ris sui exhalaturum. Toto illo temporis Sæculum XI.
 spatio S. Odilo vix ullo alio cibo quam A.C. 1049.
 S. Evcharistia reficiebatur. Cum ad
 extrema deductum conspexerunt fra-
 tres, in terram super cilicium, cinere
 conspersum, eum demiserunt, ubi statim
 placidissime expiravit, oculis in Cruce
 defixis, noctu, in Dominica, die prima
 Januarii, anno Salutis millesimo quadra-
 gesimo nono, ætatis suæ octogesimo se-
 ptimo, ex quo munus Abbatiale gerebat Martyr. Ro.
 quinquagesimo sexto. Ecclesia ejus me- 1. Jan.
 moriam ipsa obitus die colit.

§. LVII.

Commemoratio Defunctorum.

Nulla res S. Odilonem magis celebrem vit. Sæc. 6.
 effecit, quam Commemorationis Ben. p. 1. c.
 omnium Defunctorum Institutio. Reve- 13.
 lationem, quæ sanctæ consuetudini ori- Elog. ibid.
 ginem dedit, diversi diverse referunt; n. 112.
 istud vero mihi magis verisimile vide-
 tur. Pio cuidam Equiti a peregrinatio-
 ne Jerosolymitana redeunti, & a recta
 semita per desertum erranti, occurrit
 Eremita, qui cum ex eo didicisset, esse ex
 Gallia advenam, quæsit, an monaste-
 rium Cluniacense & Odilonem Abbatem
 novisset, & Equite peregrino responden-
 te, quod Odilo Abbas sibi probe cogni-
 tus esset, reposuit Eremita: *Deo reve-*
lante cognovi, ipsum gratia præditum esse
libe-

Sæculum XI. liberandi animas ex pœnis, quas in altera
A.C. 1049. vita sustinent. Igitur domum reversus
 hortare Odilonem, & Congregationis il-
 lius fratres, ut, quemadmodum bucusque
 fecerunt, ita etiam in posterum pro defun-
 ctis preces peragant, & eleemosynas distri-
 buant.

Quidquid de hac Revelatione sit, ad
 nos usque pervenit Decretum, Cluniaci
 conditum, pro Institutione hujus Ritus
 sollemnis in hæc verba: *Decretum est a*
beatissimo Patre Nostro Odilone, consen-
tientibus & rogantibus omnibus Fratri-
bus Cluniacensibus, ut sicut in cunctis Ec-
clesiis Kalendis Novembris celebratur Fe-
stum omnium Sanctorum, ita apud nos aga-
tur commemoratio omnium Fidelium de-
functorum, qui ab initio Mundi fuerunt
usque in finem, hoc modo: Ipso die supra-
dicto post Capitulum Decanus & Cella-
rarii facient eleemosynam de pane & vino
omnibus supervenientibus pauperibus, &
Eleemosynarius recipiat, quidquid de re-
fectione Fratrum ad prandium remanse-
rit. Eodem die post Vesperas omnia signa
pulsentur, & cantentur Vesperæ pro De-
functis. Altero die post Matutinos pul-
sentur denuo omnia signa, & agatur Of-
ficiū mortuorum. Festivo autem more
celebretur Missa, Tractum duo Fratres
cantent, cuncti privatim offerant, & duo-
decim pauperes reficiantur. Volumus, ut
 hoc

hoc Decretum perpetuum vigorem obtineat, & precipimus, ut tam in hoc loco, quam in aliis huic subjectis servetur. Si vero alius aliquis exemplum nostrum secutus fuerit, particeps omnium bonorum votorum fiat. Huc usque Decretum Cluniacense. Ceterum istud institutum brevi aliæ Ecclesiæ & tandem tota Ecclesia Catholica suscepit.

Sæculum XI.

A C. 1049.

S. Odilo in suis monasteriis literarum amantes fovit, & ad laborandum excitavit. Ipso jubente Rudolphus Glaber ævi sui Historiam scripsit, & ipse Odilo complurium Operum auctor extitit, ex quibus hodieque habemus Vitam S. Majoli ipsius Antecessoris, item Vitam S. Adelheidis Imperatricis, aliquas Epistolas, & Sermones in Festa præcipua. Complures Discipulos in viros egregios formavit, eumque maximi illius ætatis viri in rebus difficilibus consuluerunt. Paulo ante obitum interrogatus, quem dignissimum judicaret, ut ipsi in Regimine succederet, respondit: *Hoc negotium Dei Dispositioni & Fratrum electioni relinquo.* Quod forte timeret, ne si exemplum secutus quatuor Antecessorum suorum Successorem nominaret, hæc consuetudo in Monasterio Cluniacensi contra S. Benedicti Regulam, in qua libera Electio præscribitur, prævaleret. S. *Hist. Eccles. Tom. XIV.* Aa Odi-

Bibl. Clun.
p. 349.

Sæculum XI. Odilone defuncto Hugo una omnium vo-
A.C. 1049. ce electus est.

§. LVIII.

S. Hugo Abbas Cluniacensis.

vit. Bibl.
 Clun. p. 414.
 Boll. 29.
 Apr. to. II.
 p. 628.

Hugoni in Diœcesi Augustodunensi, an-
 no millesimo vigesimo quarto, in lu-
 cem edito, Dalmatius Pater, Comes Se-
 murienfis, Sagum, honoresque militares,
 Mater vero Sacerdotium destinabat. Il-
 le matris propensione propior nec equis,
 nec armis gaudebat, & latrocinia, qui-
 bus tunc ferme omnes viæ publicæ infe-
 stabantur, vehementissime horrebat. Ita-
 que licet ægre impetrata licentia apud
 Hugonem Propinquum suum, Episcopum
 Antissiodorensem, & Comitem Cabilo-
 nensem literas discendi, postquam Gram-
 maticæ operam dedisset, relicto mundo,
 annos natus quindecim, Cluniaci Cucul-
 lum induit. Inde annis aliquot elapsis
 S. Odilo eximiis Hugonis meritis explo-
 ratis, licet juvenem, monasterii Priorem
 constituit, & in Germaniam delegavit,
 ubi ipsius opera effectum, ut Monachis
 Paternaci in Diœcesi Lufunensi cum Hen-
 rico Imperatore in gratiam redire licue-
 rit. Ceterum in Germania degens Hu-
 go, comperta S. Odilonis morte, Clunia-
 cum rediit donis cumulatus, quæ illuc
 Imperator mittebat. Tum ad eligen-
 dum Abbatem conveniunt, Adalmanus
 illius